

Publicerad 2008-08-18 23:28 av Tricia Johansson

Detta är en till 100% påhittad historia. Den handlar INTE om mig, eller nån annan i min närhet. Jag ville bara lyfta fram ett av de hemskaste brott som finns, och skriva det i form av en dikt.

Lilla Alex

Det långa svarta håret vajar i vinden.

Den lilla korta tjejen med den mörka baskern på sned går ensam i höstmörkret.

Hon "spökar ut sig" i stuprör, och en rutig stjorta, och basker.

Hon säger att hon är målare.

Flickan, Alex heter hon, är påväg hem efter samtalet med skolkuratoren.

"Lite problem har ju alla i den åldern", sa hon.

Det var dagens underdrift.

För flickans styvfar våldtar henne, och hjärntvättar henne, att "såhär gör alla pappor, det är helt normalt, och vanligt". Så det är det väl.

Flickan är ju bara 10 år.

Hon är nog lycklig.

Hon som har en så snäll pappa, som gör som alla andra pappor.

Det är nog posetivt det här.

Vad gick jag till kuratorn för?

Jag är ett normalt, och helt lyckligt litet barn.

Jag har det som alla andra.

Det säger kuratorn med.

Men flickan vet inte att hon kommer få problem "där" när hon blir äldre.

För styvfadern har en sjukdom.

Det vet hon inte där hon går i höstmörkret helt ovetande, och fri.

Hon såg ju så lycklig ut.

Att flickan själv inte kommer kunna få några barn när hon blir stor är det ingen som vet.

För att hon blev sexuellt utnyttjad var det ju ingen som såg...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tricia Johansson med Poeter.se id #23826 innehar upphovsrätten